

Dorpje Keldonk blij met 't Eetpunt voor 55-plussers 'Het is er erg lekker en je bent onder de mensen'

Om de leefbaarheid in kleine dorpen te bewaren worden allerlei initiatieven ontplooid, zoals een eetpunt voor senioren. In het Veghelse kerkdorp Keldonk is eerder dit jaar 't Eetpunt voor 55-plussers gestart. En met succes. "We zijn blij dat we het opgezet hebben. Het is goed om het dorp levendig te houden én je voorkomt dat mensen in een isolement komen."

[FOTO'S EN TEKST AIDA JABER]

Jorita van Boggelen (links)
en Carla Jansen coördine-
ren 't Eetpunt in Keldonk.

De Keldonkenaren die gebruikmaken van 't Eetpunt zijn vol lof over het initiatief.

Keldonk is een gezellig Brabants plaatsje van rond de 1100 inwoners. Het ligt langs de Zuid-Willemsvaart tussen Veghel en Beek en Donk. Elke vrijdag rond half twaalf wordt in een zaal van het gemeenschapshuis hard gewerkt. De tafels worden mooi gedekt, in de keuken worden de borden voorverwarmd en de papieren waarop staat wie welk menu heeft gekozen worden overzichtelijk neergelegd. Als over een half uur de bain-mariewagen met een kleine bus vanuit verpleegcentrum de Watersteeg (BrabantZorg) in Veghel komt, gaat de stekker er in en kunnen de warme componenten worden opgeschept. Nichtjes Jorita van Boggelen en Carla Jansen, beiden uit de zorg, coördineren het wekelijkse eetpunt. Daarnaast lopen er nog drie vrijwilligers – van de in totaal zeventien, van wie één chauffeur – rond. Er komen die dag achttien mensen eten. Ze hebben twee weken geleden uit twee menu's een voor-, hoofd- en nagerecht kunnen kiezen. Er is altijd een gebonden en heldere soep. En de keuze uit vis of vlees. Er verspreidt zich een heerlijke geur door de ruimte als de deksels van de bakken gaan.

In de zomer van 2008 is een enquête gehouden onder alle Keldonkenaren van zestien jaar en ouder. Daaruit bleek dat er behoefte is aan een eetpunt voor ouderen. De gedachte achter een eetpunt is tweeledig: de maatschappij wil dat ouderen langer zelfstandig blijven wonen, maar omdat de kans dan groter is dat ze in een sociaal isolement terecht komen moet je daar initiatieven voor ontplooiën. Bovendien willen dorpen als Keldonk de leefbaarheid bewaren.

Financiële situatie

Stichting Vivaan regelt de officiële zaken. Die stichting gaat zelfs bij de mensen op bezoek om te bekijken wat hun financiële situatie toelaat. Daar hebben de coördinatoren geen weet van.

In de enquête was ook gevraagd wie zich als vrijwilliger wilde opgeven. Uit de lange lijst van 150 mensen zijn de vrijwilligers benaderd om bij het senioren-eetpunt te komen helpen. De keuze voor de vrijdag was simpelweg praktisch vanuit leverancier de Watersteeg gezien. Gemeenschapshuis 't Span had de faciliteiten met een ruimte waar

gegeten kan worden en een keuken. De borden, glazen, bestek en schalen zijn door Vivaan geleverd en blijven in 't Span, maar de spullen moeten wel elke week door de vrijwilligers afgewassen kunnen worden. De dorpsraad heeft in 2007 een gift gekregen van de Rabobank. Een deel hiervan is beschikbaar gesteld aan de commissie Eetpunt Keldonk. Daarvan mogen Jorita van Boggelen en Carla Jansen het eetpunt gezellig aankleden. "We steken altijd een kaarsje aan. En als iemand jarig is, zorgen we dat er een kaartje naast het bord ligt. Het zijn juist de kleine dingen die ontzettend worden gewaardeerd", zegt Jansen. Over de samenwerking met Vivaan zijn de coördinatoren erg te spreken. "Het is prima geregeld. We hoeven maar een mailtje te sturen dat de appelmoes op is en er komt nieuwe. Maar ook het doorgeven van de keuzemenu's verloopt eigenlijk probleemloos", vindt Van Boggelen.

Het eten is opgediend en er wordt een minuut stilte gevraagd. Dan pakt iedereen zijn of haar bestek en kan gegeten worden. Tonny Tielemans (69) en haar man Harry (73)

promo!!!

Jo Brugmans schenkt nog wat jus bij haar buurman over de aardappelen.

zijn tot nu toe nog elke keer bij 't Eetpunt geweest. "Dit is heel belangrijk voor senioren. Op dit soort momenten vinden sociale contacten plaats", zegt ze stellig. Over het eten niets dan lof. "Het is goed, lekker, warm en gevarieerd. Ik kan best zelf koken; daar gaat het niet om. Dit is gezellig. Voor ons is het een hoogtepunt in de week. Het is een beetje alsof je uit eten gaat. En je hebt lekker geen afwas." Haar man valt haar bij: "Na het eten gaat ze ook nog countrydansen! De calorieën moeten er dan weer af."

Ze lachen samen en nemen nog een hap van de gebakken vis. Toevallig zit het echtpaar vandaag naast elkaar, maar niemand heeft een vaste plaats. Ze kennen elkaar allemaal wel, de eters van het 't Eetpunt. Behalve echtparen, komen er ook alleenstaanden en mensen met een beperking.

Jo Brugmans (75) zit zichtbaar te genieten van haar maaltijd. Ze woont met haar zoon, maar komt toch elke week hier eten. "Dit is een prima initiatief. Voor mij een moment om lekker even bij te kletsen. Op vrijdag

krijgt mijn zoon geen eten", zegt ze en moet hard lachen.

Toos en Toon Opsteen (63 en 68) zijn er voor de eerste keer. Ze zijn van plan elke week te komen. Het is even omschakelen om 's middags warm te eten. Maar daar kunnen ze wel aan wennen. "Ik heb een paar keer geholpen als vrijwilliger. Het zag er zo gezellig en lekker uit dat ik mijn man heb gezegd dat we zelf ook gaan", vertelt Toos Opsteen. Haar man is een keer eerder geweest. Zijn grootste drijfveer om te komen is dat hij onder de mensen is. "En het smaakt heerlijk."

Ook Ans en Albert van der Linden (59 en 57) laten zich de blinde vink, prei met kaassaus en aardappelen goed smaken. Ze hebben een eigen bedrijf en komen elke week naar 't Eetpunt. "Ideaal. Hoef ik vanavond niet meer te koken als ik een drukke werkweek afsluit", lacht Ans van der Linden. "Bovendien vind ik dat je aan dit soort initiatieven mee moet doen om het te stimuleren. Anders verdwijnt het straks weer. Dat zou zonde zijn."

www.gastvrijezorg.nl

*1/3
advertentie????*